

[Tredje næstformand]

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi alle kan være behjælpelige med, at Tingets møder afvikles fornuftigt og til de tider, der er fastsat.

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg er glad for, at man fandt statsministeren. I et kort, frydefuldt øjeblik troede vi, at statsministeren var trådt tilbage, men det viste sig som så meget andet under denne regering at være en illusion.

Jeg vil gerne sige statsministeren tak for, at statsministeren takkede os, fordi vi havde stillet dette vigtige spørgsmål til statsministeren, men jeg har sværere ved at gengælde takken med en tak for redegørelsen. Undskyld jeg siger det, men det var en mat forestilling. Det var en trist oplæsning af udvalgte oplysninger om fortiden parret med ikke særlig interessante referater af absolut uinspirerende ministerredegørelser, der er afgivet om dette alvorlige emne. Ingen politik, ingen nytænkning, ingen svar, ingen oplæg til handling fik vi fra statsministeren. Det virker på mig, som om regeringen bestandig prøver at bortforklare fortiden, ikke vil forholde sig til nutiden og ingen tanker gør sig om fremtiden.

På mig virker det, som om statsministeren og hans regering efterhånden ikke tør fortælle befolkningen sandheden om alvoren i den økonomiske situation. Man er bundet så meget op på dette optimistiske lyssyn, som man stilmæssigt mener er blevet regeringens særkende, at man aldrig tør tale alvor og sandhed med befolkningen. Det tror jeg er en alvorlig fejl, en alvorlig undervurdering af vælgerne. Folk ved jo godt, at det ikke passer, det, statsministeren sagde i sit svar på forespørgslen, nemlig at det går så strålende herhjemme. Optimismen i erhvervslivet har aldrig været længere nede, end den er i øjeblikket, og forbrugernes tillid til fremtiden har ikke været ringere i mange år, end den er nu. Den høje rente afspejler også manglende tillid, markedets tillid til, at man kan bevare kronens værdi osv.

Vi i Socialdemokratiet tror, det er klogt at starte med at fortælle sandheden om situationen til folk, ikke at indbilde dem, at det går

strålende, men heller ikke at indbilde dem, at der er en eller anden magisk kur, som kan løse alle vores problemer. Vi i Socialdemokratiet har i hvert fald ingen patentløsning over for problemerne, men vi har en tro på, at hvis sandheden går op for mennesker, og hvis forslag og tanker, der lægges frem, er konkrete nok og der indbydes til samarbejde mellem de toneangivende kræfter i vores samfund, så er det også muligt for Danmark at gøre det bedre – meget bedre – end vi har gjort det i de seneste år.

Det er klart, at den borgerlige recept på en løsning af problemerne ikke duer. Det er – og jeg indrømmer, det er en uhyggelig hård dom, jeg nu fælder over den nuværende regering – for den nuværende regering gået dårligere, end det gik for VKR-regeringen fra 1968 til 1971. Den har fået mange chancer, men den misbrugte dem.

Statsministeren sagde i sit svar, at situationen siden 1982 var blevet forbedret. Ikke meget tyder på, at han har ret i den vurdering. Lad os bare tage udlandsgæld og betalingsbalance som eksempel. Udlandsgældens vækst har jeg nævnt tallene for. Den er mere end fordoblet under den nuværende regering eller i hvert fald siden begyndelsen af 1982. Men hvordan ser det ud med betalingsbalanceunderskuddet?

Vi har prøvet at gøre det op på den måde, som formentlig er den mest fair måde at vurdere betalingsbalanceunderskuddet på. Se helt væk fra renter af gammel gæld, se helt væk fra det, som ingen regering alligevel har indflydelse på, nemlig energiimporten, altså fjern de to poster, som man ikke med retfærdighed kan laste nuværende regeringer for. Tager man de to poster ud af betalingsbalanceunderskuddet, hvordan har det så forment sig siden regeringsskiftet, og hvordan formede det sig, før den nuværende regering kom til?

Tager man to så tyngende poster ud af betalingsbalancen, er der heldigvis overskud på den danske betalingsbalance. Det var der også i 1979, da var der 6,3 mia. kr. i overskud. Det blev forbedret til 26 mia. kr. i 1982, altså fra 6 til 26 mia. kr. De sidste tre år under hr. Anker Jørgensens ledelse var der en forbedring på de poster, vi selv øver indflydelse på, på 20 mia. kr.

Hvordan er det gået de sidste tre år under den borgerlige regering? Opgjort på samme